

fra, at dette er et privat Naboforhold, og jeg veed ikke, hvorfor man nu ved Lovbestemmelser, der, som antydet, i andre Henseender kunne frembringe Ulemper, vil fastslaa Regler om et Forhold, der ikke vedkommer det Offentlige, eller som ialtsald kun vedkommer det Offentlige i den af mig nysnævnte ganske enkelte Retning, i hvilken Retning de fornødne Bestemmelser derhos allerede tidligere ere fastsatte, idet der er bestemt et Maximum for Hegnernes Høide, hvilken Bestemmelse jeg, som anført, anser for rigtig. — Denne min Betragtning af hele det heromhandlede Forhold har jeg allerede tidligere havt Leilighed til at gjøre gjældende paa et andet Sted, men jeg tilstaa, uden der at have vundet fornøden Støtte derfor. Hvorledes man nu vil betragte Forholdet her, veed jeg jo ikke; men, om min Betragtning end ikke maatte blive delt, saa tror jeg dog ikke, at det, naar man kommer ind paa Enkelthederne, vil være vanffeligt at vise, at en Begrændsning af de Bestemmelser, der ere optagne i Lovforslaget, ialtsald vil være nyttig og hensigtsmæssig. Med Hensyn til Enkelthederne er jeg i ethvert Fald overbevist om, at Lovforslaget egner sig til nærmere Undersøgelse. Jeg skal saaledes i Dieblirket blot nævne Bestemmelsen i dets § 2 om, at Stakket vel er lovligt Hegn, men at det dog ikke maa være under $3\frac{1}{2}$ Alen høit. Man skal have meget vanffeligt ved nu i Reglen at paa-vise Stakitter, der ere $3\frac{1}{2}$ Alen høie, og at fastsætte denne Høide som Forpligtelse for Fremtiden er ikke rigtigt. Der stod vel en saadan Bestemmelse i det oprindelige Udkast, der blev forelagt Borgerrepræsentationen, men der udgik den; nu er den ikke destomindre optagen her igen. Der er andre lignende Bestemmelser, som jeg dog ikke skal komme ind paa ved denne Behandling af Sagen, i hvilke jeg mener, at der vel er Anledning til at gjøre Forandring ligesom i de Bestemmelser, om hvilke jeg alt har tilladt mig at udtale mig.

Judenrigsministeren: Jeg følger Erang til overfor det ærede Medlem at udtale, at Muligheden af for en meget væsentlig Del at ordne Hegnsforholdene ved privat Overtsynskommiss. jo ikke er affaaet ved dette Lovforslag.

Naar det ærede Medlem yttrede, at det ikke vedkommer det Offentlige, hvorledes Hegnene skulle være, kan jeg ganske vist til en vis Grad give ham Ret dert; men det vedkommer det Offentlige, om det overhovedet er muligt at skaffe sig Hegn overfor sin gjenstridige Nabo, og det tror jeg ikke er muligt uden ved Hjælp af Lovbestemmelser som dem, der her ere foreslaaede. Det ærede Medlem har allerede bemærket, at Lovforslaget væsentlig er affattet i Overtsynskommiss. med det af Kommunalbestyrelsen vedtagne Forslag, men jeg er selvfølgelig vedde til at modtage de Bemærkninger, som maatte fremkomme om den større eller mindre Hensigtsmæssighed af en eller anden af dets Detailbestemmelser.

Ogenbøll: Jeg er saa lidt enig med det ærede kongevalgte Medlem (Kajser) med Hensyn til de Bestemmelser i Lovforslaget, der angaa den saakaldte Kjøbstadgrund, at jeg netop vil tillade mig at gjøre en Henstilling til det høitærede Thing saavel som til den ærede Minister, betræffende Kjøbstæderne. Som det ærede Medlem yttrede, have vi mærkeligt nok ligesaalidt for Kjøbstæderne som for Kjøbenhavn hidtil havt Hegnsbestemmelser, forsaavidt angaar de egentlige Bygrunde, og dengang Loven af 6te Marts 1869 var under Forhandling, havde man mærkeligt nok heller ikke Dymærksomheden henvendt paa dette Forhold, men gik i det Spør, som Forordningen af 1794 anviste. Denne Forordning handler vel ifølge sin Overtskrift ogsaa om Kjøbstæderne, men efter dens hele Indhold er det klart, at den kun angaar disse, saavidtsom de have Forder, og i samme Spør er Loven af 6te Marts 1869 gaaet. Dens Bestemmelser ere aldeles uanvendelige paa Spørgsmaal om Hegn mellem bebyggede Grunde i Kjøbstæderne, og Reglen for Kjøbstæderne, navnlig for de større, bør aabenbart være den samme som for Kjøbenhavn. I Loven af 1869 mangle navnlig de Bestemmelser, der omhandles i nærværende Forslags § 3, om, at der paa Bygrunden ikke kan være andet gyldigt Hegn end Mure, Plankeværker og Stakitter. De Hegn, der nævnes i Lov af 6te Marts 1869, Jordvolde, Grøfter, Skafgrøfter og desl. kunne